

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/142/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516203650
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8516203650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zast. Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovaným: 1/ T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/X, XXX XX T., zastúpený: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, 2/ V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, XXX XX T., zastúpená: PODHORSKÝ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 46 962 000, v konaní o zaplatenie 16 184,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2Csp/25/2016-142 zo dňa 28.05.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným v 1. rade a 2. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu.
2. Vyslovil, že žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.
3. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 39; 52 ods. 1 až 4; 53 ods. 1, 2, 3, 9; 54 ods. 1, 2; 524 ods. 1, 2; 525 ods. 1, 2; 565 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, §§ 89 ods. 1; 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.
4. Konštatoval, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 16 184,32 Eur, ktorá pozostáva z istiny 9 875,34 Eur, úrokov 5 247,49 Eur a poplatkov titulom Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2009, ktorý ako veriteľ poskytla banka - Slovenská sporiteľňa a.s. žalovaným - fyzickým osobám ako dlžníkom.
5. Vzhľadom k subjektom zmluvy v danom prípade išlo o zmluvu spotrebiteľskú a súčasne išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť.
6. Žalobca vyvodzoval aktívnu vecnú legitimáciu v spore zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1128/2015/CE zo dňa 29.09.2015 od pôvodného veriteľa a postupcu (Slovenská sporiteľňa a.s.), predmetom ktorej bola žalovaná pohľadávka s príslušenstvom. Vecná legitimácia žalovaných vyplýva

z toho, že žalovaní ako dlžníci nespĺnili svoj záväzok splácať splátky úveru riadne a včas v rozsahu žalovanej sumy a ide nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s.

7. Predmetom konania je záväzkový vzťah, vyplývajúci z bankového úveru, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosť bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

8. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúce písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

9. V prejednávanej veci bolo preukázané, že dňa 29.09.2015 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovaným zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.04.2009.

10. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že Slovenská sporiteľňa listom zo dňa 14.05.2015 vyzvala oboch žalovaných k úhrade omeškaných splátok v sume 7 902,- Eur v lehote 15 dní, súčasne ich upozornila na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ak dlžnú sumu v uvedenej lehote neuhradí. Výzva na úhradu omeškaných splátok však bola adresovaná len žalovanému v 1/ rade, dôkaz o odoslaní takejto výzvy žalovanej v 2/ rade napriek opakovanej výzve súdu doložený nebol. Výzva žalovanému v 1/ rade doručená nebola, vrátila sa banke ako neprevzatá v odbernej dobe dňa 08.06.2015. Banka však už dňa 03.06.2015 (teda ešte pred uplynutím 15 dní od uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie pred zosplatením) vyhlásila úver za predčasne splatný. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej v 2/ rade ani dôkaz o jeho doručovaní súdu predložený nebol. Tzv. mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru je v spotrebiteľských vzťahoch regulované aj ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dikcia nebola žalobcom (právnym predchodcom) rešpektovaná, resp. v tomto ustanovení uvádzané pravidlá žalobca nepreukázal. Z toho vyvodil záver, že pre nedodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

11. Slovenská sporiteľňa, a.s. mohla žalobcovi postúpiť v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok iba splátky dovtedy splatné (t.j. do 29.09.2015) za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

12. Žalobca nepreukázal, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. odoslala resp. doručila žalovanej v 2/ rade písomnú výzvu na splnenie dlhu, s ktorým bola v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky banky. Za dôkaz splnenia tejto povinnosti nepovažoval súdu doloženú výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.09.2011 (čl. 17 spis), naviac adresovanú len žalovanému v 1/ rade, nakoľko doloženie vygenerovanej výzvy nepreukazuje ešte jej odoslanie, resp. doručenie oboj žalovaným. Rovnako za splnenie tejto povinnosti nepovažoval výzvu adresovanú žalovanej v 2/ rade nachádzajúcu sa na čl. 18 spisu, nakoľko mal za to (spoločný kód doporučenej listovej zásielky), že táto výzva bola zasielaná na adresu žalovaného v 1/ rade, ale žalovanej v 2/ rade vôbec adresovaná nebola. Taktiež za takýto dôkaz nemožno považovať ani jednostranné vyhlásenie postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. obsiahnuté v čl. IV. ods. 4.2. písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona. Okrem toho z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok sa javí, že predmetom postúpenia bola celá pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere, nielen dospelé (splatné) splátky do postúpenia pohľadávky, s ktorými boli žalovaní v omeškaní dlhšie ako 90 dní.

13. Podľa ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z tohto dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ, resp. neplatné v zmysle § 41 OZ, pokiaľ ide o postúpenie tých splátok úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné, a s ktorými žalovaní neboli dlhšie ako 90 dní v omeškaní). V danom prípade ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2015 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaných ako dlžníkov uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

14. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaní dali súhlas k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu odvolávajúci sa na čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok tvrdiac, že vo Všeobecných obchodných podmienkach si účastníci zmluvného vzťahu dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania prípadne zaslaním písomnej výzvy súd prvej inštancie konštatoval, že tieto Všeobecné obchodné podmienky nadobudli platnosť a účinnosť až 01.08.2002, teda neplatili v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 15.04.2009, predmetné Všeobecné obchodné podmienky sa nestali neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t.j. žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním uplatňovaného práva voči žalovaným, preto žalobu z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietol.

16. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nedisponuje aktívnou legitímáciou v tomto spore, ostatnými prostriedkami procesnej obrany žalovaných (námetka premlčania celého práva, námetka nepreukázania opodstatnenosti žalovanej sumy a iné) sa už nezaoberal.

17. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že v konaní naplnil všetky zákonné predpoklady domáhať sa zaplatenia finančnej sumy v zmysle podanej žaloby. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Právny predchodca žalobcu pred postúpením splnil oba zákonné predpoklady, a to doručenie výzvy k omeškaniu a následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Predložené doklady bez akýchkoľvek pochybností preukazujú jeho aktívne konanie smerujúce k naplneniu zákonných predpokladov spojených s postúpením pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo svojom znení neudáva časovú hranicu danú písomnou výzvou banky spojenou s omeškaním dlžníka. Podľa žalobcu lehota 90 kalendárnych dní nemá byť počítaná od písomnej výzvy banky na splnenie záväzku. Dikcia rozhodného ustanovenia nabáda k takému výkladu podmienky platnosti postúpenia, podľa ktorej klient (dlžník) musí byť celkovo v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní a nielen alebo aj po/od písomnej výzvy na splnenie záväzku. V konaní preukázal odoslanie výzvy pred zosplatením dlhu, ktorá bola zasielaná na adresu uvedenú v uzatvorenej úverovej zmluve. Skutočnosť, že sa odoslaná listina vrátila žalobcovi ako neprevzatá, nesmie ísť na ťarchu žalobcu v otázke preukázania splnenia podmienok v zmysle Zákona o bankách. Základnou povinnosťou žalovaného je oznámiť žalobcovi akúkoľvek zmenu korešpondenčnej adresy, s ktorou súvisí doručovanie právne relevantných listín zo strany veriteľa. Žalobca a ani jeho právny predchodca neevidovali zo strany žalovaného nahlásenie zmeny identifikačných údajov.

18. Vo vzťahu k neplatnému postúpeniu pohľadávky žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 242/2007 z 03.07.2008 a ďalej namietal, že pri výklade zákonných ustanovení nie je možné opierať rozhodnutia len o gramatický výklad, ale je nutné pri rozhodovaní zohľadňovať aj výklad teleologický, teda výklad v zmysle účelu zákonného príkazu, resp. zákazu. Pokiaľ ide o splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak

to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Pokiaľ si zmluvné strany vymienili vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky úpravu odlišnú od zákonného ustanovenia, takáto dohoda je podľa ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách prípustná. Žalobca preukázal dostupnými listinnými dôkazmi, že žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní, ktoré začalo a následne plynulo a trvá aj po doručení relevantných písomností žalovanému. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení právne korektným spôsobom taktiež neobjasnil, aké skutočnosti ho viedli k tomu, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách považoval za predpoklad zákonných podmienok pre platné postupovanie pohľadávok. Dôvodová správa k zákonu o bankách uvádza, že ustanovením § 92 ods. 1 - 7 sa upravujú len prípady prelomenia bankového tajomstva. Od zasielania výzvy ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do dátumu zmluvy o postúpení pohľadávok, t. j. do dňa 29.09.2015, uplynulo 90 kalendárnych dní, a bol tak naplnený súdom prvej inštancie uvádzaný zákonný predpoklad platného postúpenia. Žalobca na základe uvádzaných skutočností považuje proces postúpenia pohľadávky za platný, neodporujúci zákonným ustanoveniam a výkladovým pravidlám zákonov. Žalovaní boli po celý čas vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalobcu nečinní, teda nepreberali zásielky, ktoré im boli zasielané na známu adresu uvádzanú v uzatvorenej zmluve. Zásielky sa vždy vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote. Vo vzťahu k doručovaniu relevantných listín spojených so zosplatnením pohľadávky žalobca uviedol, že nakoľko sa obe listiny - výzva pred zosplatnením ako aj samotné zosplatnenie vrátili právnenému predchodcovi žalobcu ako neprevzaté v odbernej lehote, javí sa bez právneho významu moment oznámenia tejto skutočnosti právnenému predchodcovi žalobcu. Dátum 08.06.2015 na obálke je len informačným časovým údajom o tom, kedy pošta uvedenú obálku vrátila odosielateľovi. Právne účinky spojené so zasielanými listinami však v dôsledku neprevzatia v odbernej lehote nenastávajú momentom oznámenia o ich nedoručení (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011). Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s tvrdeniami uvádzanými žalobcom, žaloba sa javí ako dôvodná minimálne vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, kde žalobca predložil všetky relevantné listiny preukazujúce jeho aktívnu legitímáciu v konaní.

19. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodovanie a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania.

20. K odvolaniu žalobcu sa prostredníctvom svojich právnych zástupcov vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade. Žalovaná v 2. rade vo vyjadrení uviedla, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia merita veci. Žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu. Ustanovenie bodu 19.16 uvedené vo VOP je neplatné z viacerých dôvodov a žalobca sa jeho obsahu nemôže dovolávať. Neplatnosť tohto ustanovenia vidí žalovaná v rozpore s kogentným ustanovením § 92 odsek 8 Zákona o bankách, ako aj toho dôvodu, že žalovanému ako spotrebiteľovi nebolo pri podpise Zmluvy vysvetlené toto ustanovenie. Pritom ustanovenie 19.13 VOP je svojim významom veľmi dôležitým ustanovením, na čo mal byť spotrebiteľ výslovne upozornený. Ide o ustanovenie zakomponované do formulárových VOP, ktoré spotrebiteľ nemôže nijako ovplyvniť. Súčasne sa spotrebiteľ takýmto úkonom vzdáva ochrany do budúcnosti ako aj práva udeliť, či neudeliť súhlas. Aj samotný obsah tohto ustanovenia vytvára polemiky nad tým, prečo by banka mohla potupovať bez súhlasu klienta napr. premlčané pohľadávky, prípadne budúce pohľadávky ako aj pohľadávky, ktoré nie sú ešte splatné. Vytvára sa tak priestor pre tretie subjekty (nebankovky) a tlak na spotrebiteľov, kedy napr. nebankovky tlačia na spotrebiteľov s úhradou vysokých pohľadávok napriek tomu, že tieto sú premlčané. Je tu absencia dohody o predčasnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z predložených dôkazov nemožno vyvodiť, že si zmluvné strany platne dojednali možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru - pohľadávky. Na takúto dohodu je potrebné, aby bol zachovaný riadny kontraktálny proces a dohoda by musela byť podpísaná oboma stranami dohody. V tomto prípade žiadna dohoda neexistuje, nakoľko zmluva neobsahuje ustanovenie, ktorým by zmluvné strany dojednali vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Existuje len formulárové ustanovenie vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nebolo individuálne dojednané. Takto nie je možné dojsť k právu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť podľa § 565 OZ. Lehota 10 dní omeškania jednostranne zakotvená dodávateľom vo VOP je v rozpore so zákonom, a to konkrétne § 53 odsek 9 OZ. Ak by súd prvej inštancie vyhodnotil, že mimoriadna splatnosť bola medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným riadne dojednaná, takéto dojednanie bolo v rozpore so zákonom. Z vykonaného dokazovania ako aj

predložených dôkazov vyplýva, že celý dlh žalovaného titulom úveru je údajne splatný na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobca, resp. jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré zosplatnenie umožňujú v prípade omeškania s platením splátky dlhšie ako 10 dní. Toto dojednanie však nekorešponduje so sprísnenou zákonnou úpravou pri zosplatnení dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá v ust. § 53 ods. 9 OZ vyžaduje omeškanie spotrebiteľa aspoň 3 mesiace a dodávateľovi umožňuje k zosplatneniu pristúpiť, len ak spotrebiteľ bol o tejto možnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní. Pôvodný veriteľ sa ustanovením všeobecných obchodných podmienok odchýlil od zákona v neprospech spotrebiteľa, keď požadovanú dobu omeškania skrátil a zároveň pred zosplatnením dlhu nevyžaduje predchádzajúce upozornenie. Takéto zmluvné ustanovenie je neplatné v zmysle ust. § 53 ods. 4 OZ, lebo spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého ukracuje na ochrane poskytnutej zákonom. Takéto ustanovenie je neplatné podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, a preto na jeho základe nemohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Úver je naďalej splatný v splátkach dohodnutých v zmluve a jeho konečná splatnosť nastane podľa splátkového kalendára poslednou splátkou. Preto žalobca nadobudol od banky pohľadávku nezosplatnenú. Keďže žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá nebola ešte splatná, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Dohoda v zmysle ust. § 565 (článok 7.6 bodu 7.6.1 VOP) je neplatná pre rozpor so zákonom, a preto nie je možné úver vyhlásiť za predčasne splatný. Je zrejmé, že neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže bola postúpená aj nezosplatnená časť úveru, teda živý úver, pretože zmluvné strany si dohodli v rozpore so zákonom možnosť predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Právny predchodca žalobcu nevyhlásil mimoriadnu splatnosť. To má zásadný význam pri postúpení pohľadávky.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná v 2. rade žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal jej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že ustanovenie 19.16 uvedené vo VOP je neplatné z viacerých dôvodov a žalobca sa jeho obsahu nemôže dovolávať. Neplatnosť tohto ustanovenia je v rozpore s kogentným ustanovením § 92 odsek 8 Zákona o bankách, ako aj toho dôvodu, že žalovanému ako spotrebiteľovi nebolo pri podpise Zmluvy vysvetlené toto ustanovenie. Pritom ustanovenie 19.13 VOP je svojim významom veľmi dôležitým ustanovením, na čo mal byť spotrebiteľ výslovne upozornený. Ide o ustanovenie zakomponované do formulárových VOP, ktoré spotrebiteľ nemôže nijako ovplyvniť. Súčasne sa spotrebiteľ takýmto úkonom vzdáva ochrany do budúca ako aj práva udeliť, či neudeliť súhlas. Aj samotný obsah tohto ustanovenia vytvára polemiky nad tým, prečo by banka mohla potupovať bez súhlasu klienta napr. premlčané pohľadávky, prípadne budúce pohľadávky ako aj pohľadávky, ktoré nie sú ešte splatné. Vytvára sa tak priestor pre tretie subjekty (nebankovky) a tlak na spotrebiteľov, kedy napr. nebankovky tlačia na spotrebiteľov s úhradou vysokých pohľadávok napriek tomu, že tieto sú premlčané. Ďalšou namietanou skutočnosťou je absenciu dohody o predčasnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z predložených dôkazov nemožno vyvodiť, že si zmluvné strany platne dojednali možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru - pohľadávky. Na takúto dohodu je potrebné, aby bol zachovaný riadny kontraktálny proces a dohoda by musela byť podpísaná oboma stranami dohody. V tomto prípade žiadna dohoda neexistuje, nakoľko zmluva neobsahuje ustanovenie, ktorým by zmluvné strany dojednali vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Existuje len formulárové ustanovenie vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nebolo individuálne dojednané. Takto nie je možné dojednať právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť podľa § 565 OZ. Lehota 10 dní omeškania jednostranne zakotvená dodávateľov vo VOP je v rozpore so zákonom, a to konkrétne § 53 odsek 9 OZ. Ak by súd vyhodnotil, že mimoriadna splatnosť bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými riadne dojednaná, takéto dojednanie bolo v rozpore so zákonom. Z vykonaného dokazovania ako aj z predložených dôkazov vyplýva, že celý dlh žalovaného titulom úveru je údajne splatný na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobca, resp. jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré zosplatnenie umožňujú v prípade omeškania s platením splátky dlhšie ako 10 dní. Toto dojednanie však nekorešponduje so sprísnenou zákonnou úpravou pri zosplatnení dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá v ust. § 53 ods. 9 OZ vyžaduje omeškania spotrebiteľa aspoň 3 mesiace a dodávateľovi umožňuje k zosplatneniu pristúpiť, len ak spotrebiteľ bol o tejto možnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní. Pôvodný veriteľ sa ustanovením všeobecných obchodných podmienok odchýlil od zákona v neprospech spotrebiteľa, keď požadovanú dobu omeškania skrátil a zároveň pred zosplatnením dlhu. Takéto zmluvné ustanovenie je v zmysle ust. § 53 ods. 4 OZ neplatné, lebo spôsobuje nerovnováhu

v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého ukracuje na ochrane poskytnutej zákonom. Toto ustanovenie strany individuálne nedojednali, keďže je súčasťou obchodných podmienok vopred vyhotovených pôvodným veriteľom a uzavretá zmluva na ne len odkazuje a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jeho obsah. Takéto ustanovenie je neplatné podľa § 53 ods. 5 OZ., a preto na jeho základe nemohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Úver je naďalej splatný v splátkach dohodnutých v zmluve a jeho konečná splatnosť nastane podľa splátkového kalendára poslednou splátkou. Preto žalobca nadobudol od banky pohľadávku nezosplatenú. Keďže žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá nebola ešte splatná, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Dohoda v zmysle ust. § 565 OZ (článok 7.6 bodu 7.6.1 VOP) je neplatná pre rozpor so zákonom, a preto nie je možné úver vyhlásiť za predčasne splatný. Je zrejmé, že neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže bola postúpená aj nezosplatená časť úveru, teda živý úver, pretože zmluvné strany si dohodli v rozpore so zákonom možnosť predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Právny predchodca žalobcu nevyhlásila mimoriadnu splatnosť.

23. Na základe uvedeného žalovaný v 1. rade žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému v 1. rade trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

24. K vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkým svojim doterajším stanoviskám a vyjadrením produkovaným v priebehu celého konania. Žalobca predovšetkým zdôrazil tú skutočnosť, že možnosť zosplatenia pohľadávky bola priamo dohodnutá v uzatvorenej zmluve, nakoľko zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a dlžník sa pred ich podpisom musí s nimi oboznámiť, obsahujú v ustanovení čl. I bod 7 dohodu o možnosti zosplatenia pohľadávky v prípade porušenia zmluvy. Za porušenie zmluvy sa nepochybne považuje omeškanie so splácaním dlhu. Žalobca ako prílohu tohto vyjadrenia predkladá uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Co/77/2017 zo dňa 17.04.2018, v ktorom odvolací súd v bode 37 a nasl. konštatuje možnosť existencie dohody o zosplatení, ktorá neodporuje právnym predpisom. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi vyslovenými v uvedenom uznesení, nakoľko je toho názoru, že v prípade výkladu právnych predpisov nie je možné aplikovať len gramatický výklad, ale aj výklad teleologický.

25. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

26. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade. Vo vyjadrení uviedol, že formulárové ustanovenie vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nebolo individuálne dojednané, nemôže zakladať platnosť dohody o možnosti zosplatenia bankového úveru. Takto nie je možné dojsť k právu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť podľa § 565 OZ. Na takúto dohodu je potrebné, aby bol zachovaný riadny kontraktálny proces a dohoda by musela byť podpísaná oboma stranami dohody. Dohoda v zmysle ust. § 565 (článok 7.6 bodu 7.6.1 VOP) je neplatná pre rozpor so zákonom, a preto nie je možné úver vyhlásiť za predčasne splatný. Je zrejmé, že neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže bola postúpená aj nezosplatená časť úveru, teda živý úver, pretože zmluvné strany si dohodli v rozpore so zákonom možnosť predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Banka - právny predchodca žalobcu nevyhlásila mimoriadnu splatnosť. Lehota 10 dní omeškania jednostranne zakotvená dodávateľov vo VOP je v rozpore so zákonom, a to konkrétne ust. § 53 odsek 9 OZ. Z uvedeného potom vyplýva, že takáto dohoda je pre rozpor so zákonom neplatná. Ak boli žalovaní v omeškaní už od 28.09.2011, kedy bola datovaná prvá Výzva, bol by nárok žalobcu ku dňu podania žaloby už premlčaný. Ak si teda neuplatnil právo na vyhlásenie splatnosti, toto právo sa vo všeobecnej 3-ročnej dobe premlčalo. Žalovaný tak vznáša námietku premlčania na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Odhliadnuc od uvedeného je takéto konanie dodávateľa, kedy je 4 roky nečinný (a počas ktorej doby nabiehajú úroky a poplatky), v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Aj naďalej je žalovaný v 1. rade toho názoru, že možnosť predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť nebola medzi stranami nikdy platne dojednaná. V neposlednom rade je potrebné poukázať na bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, podmienené alebo nepodmienené. Toto ustanovenie uvedené vo VOP je neplatné z viacerých dôvodov a žalobca sa jeho obsahu nemôže dovolávať. Ide o rozpor s kogentným ustanovením § 92 odsek 8 Zákona

o bankách, ako aj toho dôvodu, že žalovaným ako spotrebiteľom nebolo pri podpise Zmluvy vysvetlené toto ustanovenie. Pritom ustanovenie 18.14 VOP je svojim významom veľmi dôležitým ustanovením, na čo mal byť spotrebiteľ výslovne upozornený. Ide o ustanovenie zakomponované do formulárových VOP, ktoré spotrebiteľ nemôže nijako ovplyvniť. Súčasne sa spotrebiteľ týmto úkonom vzdáva.

27. Na základe uvedeného žalovaný v 1. rade žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.08.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je nedôvodné.

29. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

30. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

31. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

32. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

33. V prejednávanej veci súd prvej inštancie posudzoval opodstatnenosť a dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade, ktorá vznikla v súvislosti so zmluvným vzťahom medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, založeným dňa 15.04.2009 Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným v 1. a 2. rade poskytnutý úver vo výške 10.000,- Eur. Žalovaní sa zaviazali splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach po dobu 119 mesiacov od 20.05.2009 v sume 162,07 Eur.

34. Žalobca v žalobe uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená dňa 29.09.2015 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Q. ako postupníkom postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku voči žalovaným vrátane príslušenstva na postupníka, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver resp. jednotlivé splátky úveru riadne a včas, právny predchodca žalobcu po predchádzajúce výzve žalovaným dňa 04.06.2015 písomne oznámil, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru a žiada o jeho okamžité splatenie. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania žaloby je 16.184,32 Eur a pozostáva z istiny vo výške 9.875,34 Eur, úroku vo výške 5.247,49 Eur, z úroku z omeškania vo výške 1.004,68 Eur a z poplatkov vo výške 56,81 Eur.

35. Žalobca na výzvu súdu v podaní zo dňa 03.03.2017 vyčíslil žalovanú sumu a zároveň oznámil, že jeho právnym predchodcom mu nebolo odovzdané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti adresované žalovanej v 2. rade. Súčasne predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1128/2015/CE

zo dňa 29.09.2015, ktorú uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platný od 01.01.2009, platný od 01.10.2009 a platný od 01.12.2012. Žalobca tiež oznámil, že predmetná pohľadávka bola postúpená na terajšieho žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 29.09.2015.

36. Žalobca v podaní zo dňa 11.10.2017 oznámil súdu prvej inštancie, že žalovaní uhradili z titulu poskytnutého úveru cca 26 splátok spolu vo výške 4.225,45 Eur. Podľa zmluvy o splátkovom úvere splatnosť prvej splátky bola dňa 20.05.2009 s tým, že každá ďalšia splátka vo výške 162,07 Eur bola splatná mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci t.j. žalovaní sa dostali do omeškania splátkou splatnou dňa 20.07.2011. Zmluvou o splátkovom úvere sa žalovaní zaviazali zaplatiť úrok z omeškania. Vyčíslený úrok z omeškania vo výške 1.004,68 Eur je vyčíslený za obdobie od 21.07.2011 do 29.09.2015 t.j. do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu.

37. Žalovaný v 1. rade aj žalovaná v 2. rade prostredníctvom svojich právnych zástupcov namietali neplatné postúpenie pohľadávky a dôvody absencie aktívnej legitimácie žalobcu v konaní.

38. V priebehu odvolacieho konania bol odvolaciemu súdu doručený návrh Občianskeho združenia všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, na vstup do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaných v zmysle ust. § 95 CSP.

39. Na výzvu odvolacieho súdu žalovaná v 2. rade oznámila, že so vstupom tohto subjektu do konania na jej strane nesúhlasí. Žalovaný v 1. rade sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadril, preto odvolací súd s predmetným združením na strane žalovaných nekonal.

40. Na základe takto zisteného skutkového stavu odvolací súd konštatuje:

41. Postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Dlžníkovi sa zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavia v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

42. V prejednávanej veci zásadnou otázkou je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaných na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovaným na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia.

43. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa s otázkou postúpenia pohľadávky v tejto prejednávanej veci náležite vysporiadal a tiež sa vysporiadal so všetkými relevantnými dôvodmi týkajúcimi sa neplatnosti právneho úkonu o postúpení pohľadávky. Zaslanie výzvy banky na splnenie dlhu a dlžníkovo nepretržité omeškание po dobu dlhšiu ako 90 dní sú zákonnými podmienkami, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu.

44. Podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

45. Listom zo 14.05.2015 (č. I. 18) právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala oboch žalovaných k úhrade omeškaných splátok v lehote 15 dní a upozornila ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Tak, ako to správne zistil súd prvej inštancie, výzva však bola adresovaná len žalovanému v 1. rade. Dôkaz o výzve pre žalovanú v 2. rade počas konania doložený nebol. Predmetná výzva žalovanému v 1. rade sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote 30.06.2015, banka však už 03.06.2015, t. j. pred uplynutím 15 dňovej lehoty na plnenie vyhlásila úver za predčasne splatný.

46. Z uvedeného vyplýva správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. odoslala, resp. doručila žalovanej v 2. rade výzvu na splnenie dlhu, s ktorým bola v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Na č. I. 18 a 21 spisu sú síce výzvy Slovenskej sporiteľne a.s., adresované obom žalovaným, avšak z kódu podacej pečiatky vyplýva, že výzva bola odoslaná len žalovanému v 1. rade. Záver súdu prvej inštancie, že výzva na zaplatenie omeškaných splátok bola žalovaným doručovaná listom zo 14.05.2015 obom spolu v jednej zásielke je správny. Prvoinštančný súd síce nesprávne konštatoval (bod 51 rozsudku), že výzva sa banke vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 08.06.2015, v ten deň bola zásielka uložená na pošte. Zásielka sa vrátila banke dňa 30.06.2015, čo však nič nemení na správnom závere, že banka už dňa 03.06.2015, teda ešte pred uplynutím 15 dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie pred zosplatením vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Teda v kontexte s odvolacími námietkami žalobcu je potrebné poukázať na fakt, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru predtým, než sa jej vôbec vrátila zásielka ako neprevzatá v odbernej lehote, teda banka nemohla vedieť, či dôjde alebo nedôjde k doručeniu zásielky žalovanému v 1. rade. V tomto smere je preto správny záver súdu prvej inštancie, že banka nemohla vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a teda postúpiť pohľadávku na terajšieho žalobcu. To znamená, že žalobca v konaní nepredložil relevantný dôkaz - doručenie výzvy svojho právneho predchodcu obom žalovaným v 1. a 2. rade na splnenie záväzku, pred postúpením pohľadávky, a toto bez ďalšieho nemôže založiť jeho aktívnu legitímáciu ako postupníka. Podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

47. Vyššie uvedené skutočnosti majú za následok nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu uplatňovať bankovú pohľadávku, čo súd prvej inštancie správne vyhodnotil.

48. S poukazom na všetky uvádzané dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že v odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní, preto im bol priznaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

50. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).